

Καραβόλα, Ἡ ὑψίστη κορυφή τῆς Πάρνηθος (1413 μ.) ἡ ὁποία ἀπὸ τὸν σταθμὸν Ἄνω Λιοσίων κρύπτεται ὑπὸ τῆς ἐπιπροσθούσης κορυφῆς Ἄερα. Ἡ ἀνερχομένη ὁδὸς εἰς τοῦτον ἀγίει εἰς τὸ σανατόριον κείμενον ἐν μέσῳ ἐλατῶν καὶ τὴν Ἄγ. Τριάδα.

Κατσουλιέρι, Διακλάδωσις τῆς Πάρνηθος καταπίπτουσα εἰς τὸ Θριάσιον πεδίον.

Κάτω Λιόσια, ἡ Νέα Λιόσια. Χωρίον μὲ καλὰς οἰκοδομὰς καὶ 1807 κατ.

Κέρατα, Βλ. Τρίκκερι.

Κεγγραΐ, (κ. Κεχρίες) Ὅρος καὶ χωρίον εἰς τὸν Σαρωνικόν. Πάλαι ἐχρησίμευεν ὡς εἰς τῶν τριῶν λιμένων τῆς Κορίνθου.

Κηφισιά, Κωμόπολις καὶ δροσερὸν προάστειον τῶν Ἀθηνῶν παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Πεντελικοῦ μὲ ἐπαύλεις καὶ πολυτελεῖ ξενοδοχεῖα χάριν τῶν παραθεριζόντων πλουσίων ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος. Κάτ. 8 χιλ.

Κηφισός, Ὁ κύριος ποταμὸς τοῦ Ἀθηναϊκοῦ πεδίου δεχόμενος τὰ ὕδατα ἐκ τοῦ Αἰγάλεω, τῆς Πάρνηθος καὶ τοῦ Πεντελικοῦ. Κατὰ τὸ θέρος ἡ κοίτη αὐτοῦ εἶνε ξηρά.

Κιθαιρών, Ὅρος ὑψούμενον μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος ἀπ' ἐνὸς καὶ Βοιωτίας ἀπ' ἑτέρου. Διὰ τῆς διόδου Δρυὸς Κεφαλῶν (βλ. λ.) διαιρεῖται εἰς ἀνατολικὸν τμήμα, τὴν Πάστραν (ὑψος 1015 μ.) καὶ δυτικόν, τὸ καὶ ὑψηλότερον καλούμεν κοινῶς Ἑλατιᾶς (ὑψόμ. 1409).

Κινέτα, Μικρὸς συνοικισμὸς ἐντὸς τοῦ ὁμωνύμου δάσους (60 κάτ.) ἀνήκων εἰς τὸν δήμον Μεγαρέων.

Κορινθιακὸς Κόλπος, Ὁ ἐπισημότερος τῶν κόλπων τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸ μῆκος καὶ τὰ μεγάλα βάθη χωρίζων τὴν Πελοπόννησον ἀπὸ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος.

Κρύφτης, Πρόβουνος τοῦ ὄρους Πατέρα (βλ. λ.).

Λάρισσα, Πόλις τῆς Θεσσαλίας δι' ἧς διέρχεται ὁ Σ. Ε. Κ.

Λέρος, Νησίς παρὰ τὴν Σαλαμίνα καὶ τὸν Ναύσταθμον, ὅπου ἀποθήκαι πυρομαχικῶν.

Λίσι, Μία τῶν κορυφῶν τῶν Γερανεῶν ὄρεων ὕψους 980 μ.

Λουτράκι, Λουτρόπολις μὲ πολυτελεῖ ξενοδοχεῖα. Τὰ ὕδατα αὐτοῦ θερμοκρασίας 30°-31° συνιστῶνται ἐναντίον τῆς ψαμμίσεως, λιθιάσεως τῶν νεφρῶν, δυσπεψίας κ. ἄ. Κάτ. 2112.

Λυκαβηττός, Λόφος τῶν Ἀθηνῶν ὑψούμενος κοινῶς μέχρι 277 μ. Ἀπὸ τῆς κορυφῆς τούτου, ὅπου ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἄγ. Γεωργίου, ὠραῖον πανόραμα τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὀλοκλήρου τοῦ Ἀθηναϊκοῦ λεκανοπεδίου.

Μαγούλα, Χωρίον τῆς ἐπαρχίας Μεγαρίδος μὲ κατ. 442.

Μάνδρα, Κωμόπολις τῆς ἐπαρχίας Μεγαρίδος, 1 ὥραν ἀπέχουσα τῆς Ἐλευσίνος. Κάτ. 2768.

Μέγαρα, Πόλις ἔδρα δήμου καὶ πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας Μεγαρίδος μὲ 11 χιλ. κατοίκους, ἐκτισμένη κυρίως ἐπὶ δύο λόφων, Ἀλκάθου πρὸς Δ καὶ Καρίας πρὸς Α. Οἱ λόφοι οὗτοι ἦσαν αἱ ἀκροπόλεις τῆς ἀρχαίας πόλεως τῶν Μεγάρων, ἡ ὁποία διὰ τοῦ ἐμπορίου εἶχε περιέλθει εἰς μεγάλην ἀκμήν, ἔστειλεν ἀποικίας καὶ πρὸς τὴν Σικελίαν καὶ πρὸς Α (Χαλκηδὼν καὶ Βυζάντιον ἐπὶ τοῦ Βοσπόρου). Πατὴρ τοῦ ἐλεγειακοῦ ποιητοῦ Θεόγνιδος. Ἡ Ἀλβανικὴ γλῶσσα εἰς τοὺς κατοίκους ἐδῶ εἶνε ἀγνωστος. Κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα συρρέουν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἀλλαχόθεν διὰ τὰ ἴδουσι τοὺς χοροὺς τῶν Μεγαριτισσῶν (τὴν τράταν).

Μεγάλο Βουνό, Ἡ δυτικότερα κορυφή τῆς Πάρνηθος ὕψους 885 μ.

Μέθανα, Χερσόνησος τῆς Ἀργολίδος (χώρας τῆς Πελοποννήσου). Ἐπὶ ταύτης ὑπάρχει καὶ χωρίον μὲ ἱαματικά ὕδατα.

Μονὴ Φανερωμένη, Μονὴ ἐπὶ τῆς νήσου Σαλαμίνας κτισθεῖσα τὸν 17ον αἰῶνα· ὁ ναὸς αὐτῆς εἶνε ἐνδιαφέρων διὰ τὴν ἐσωτερικὴν διακόσμησιν διὰ τοιχογραφιῶν.

Μύλοι, Μικρὸν προάστειον τῶν Ἀθηνῶν μὲ βιομηχανικὰ ἐργοστάσια.

Ναύσταθμος, Ὁ πολεμικὸς Ναύσταθμος τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ Νήσῳ Σαλαμίनि.

Νέα Πέραμος, Νέον παράλιον χωρίον συνοικισθὲν ὑπὸ προσφύγων ἀνήκων εἰς τὸν δήμον Μεγαρέων. Κάτ. 734. Πρῶτερον ἡ θέσις ἐλέγετο Μεγάλο Πεῦκο.

Νίσαια, Μικρὰ ἀκρόπολις ἐπὶ χαμηλοῦ λόφου, πλησίον τοῦ ὁποίου ὁ λιμὴν τῶν ἀρχαίων Μεγάρων.

Ὄνεια ὄρη, Χαμηλὰ ὄρη ἀλλ' ἀπότομα τῆς Κορινθίας (ὑψος 582 μ.)

Πάνакτον, Ἀρχαῖον καὶ Μεσαιωνικὸν φρούριον κατὰ τὴν κορυφογραμμὴν τῆς Πάρνηθος (ὑψος 718 μ.).

Πάρνης, Τὸ βόρειον καὶ μεγαλύτερον ὄρος τῆς Ἀττικῆς φέρον δάση πευκῶν καὶ ἐλατῶν. Ἔχει πολλὰς καὶ ὠραίας κορυφὰς ὡς καὶ πολλὰς μικρὰς πηγὰς (βλ. καὶ Καραβόλα).

Πάστρα, Τὸ ἀνατολικὸν ἤμισυ τοῦ Κιθαιρώνος τὸ ὁποῖον χαμηλοῦται πρὸς τὴν Πάρνηθα. Ἡ κορυφὴ Μπουζούρεζα ἔχει ὕψους 1015 μ.

Πατέρα, Ὅρος μεταξὺ Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος, χωριζόμενον τοῦ Κιθαιρώνος διὰ ρηξιγενοῦς κοιλάδος (τῶν Βιλλίων). Ἔχει ὀλίγα ἔλατα καὶ ὕψους 1144 μ.

Πάτραι, (Εἰς Πάτρας) Ἡ μεγίστη πόλις τῆς Πελοποννήσου (βλ. φύλλ. Κόρινθος-Πάτραι).

Πάχη, Τὸ σημερινὸν ἐπίνειον τῶν Μεγάρων (κατ. 118) ἐπὶ τῆς βραχέως ἄλλοτε νήσου Μινφᾶς.

Πεντελικόν, Ὅρος τῆς Ἀττικῆς περίφημον διὰ τὰ λευκὰ αὐτοῦ μάρμαρα. Ἔχει δάση καὶ ἀρκετὰ ὕδατα. Πολλοὶ ἀνεβαίνουν εἰς τὴν κορυφὴν του (1109 μ.) διὰ τὰ ἴδουσι τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου καὶ ἐν σπήλαιον σταλακτιτῶν.

Πέραμα, Πορθμός μεταξύ της Μεγαρίδος και της νήσου Σαλαμίνας διαπλεόμενος υπό άκατιου συνεχώς χάριν της συγκοινωνίας.

Πέτρα Έβραίου, Απότομος πρόβουνος της Πάρνηθος (ύψος 658) καταπίπτων εις τὸ Θριάσιον πεδῖον. **Ποικίλον Όρος**, Τὸ βόρ. τμήμα τοῦ ὄρους Αἰγάλεα.

Ποσειδωνία, Λιμὴν καὶ μικρὸς συνοικισμὸς εἰς τὸ στόμιον τῆς διώρυγος πρὸς τὸν Κορινθιακόν. **Πύργος Βασιλίσσης**, Ἐπαυλις, κτῆμα ἄλλοτε τῆς Βασιλίσσης Ἀμαλίας, ἐξ οὗ καὶ ἡ οἰνοποιία ἡ γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα «tour la Reine».

Ρέατης, Όρος τῆς νήσου Σαλαμίνας χερσονησίζον (ύψος 260 μ.).

Σαλαμὶς ἢ Κούλουρη, Νῆσος μεταξύ Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος ἀπὸ τῶν ὁποίων χωρίζεται διὰ δύο πορθμῶν καὶ τοῦ κόλπου τῆς Ἐλευσίνας. Ὠνομάσθη Κούλουρη διὰ τὸ κούλουρον σχῆμα τῆς. **Σανατόριον**, Νοσοκομεῖον φυματιῶντων ἐπὶ τῆς Πάρνηθος εἰς ὕψος 1040 μ. συγκοινωνοῦν δι' αὐτοκινήτων μετὰ τῶν Ἀθηνῶν. Ἀόρατον ἀπὸ τοῦ Σιδηροδρόμου.

Σαρωνικὸς κόλπος, Ὁ μεταξύ Ἀττικῆς, Μεγαρίδος, Κορινθίας καὶ Ἀργολίδος σχηματιζόμενος κόλπος. **Σουσάκι**, Θέσις τῆς Ἀργολίδος παρὰ τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται ἡφαιστειὸν ἐσβεσμένον.

Σοφικοῦ Χερσονήσος, Ὁρεινὴ Χερσονήσος τῆς Κορινθίας καλουμένη οὕτως ἐξ ὁμωνύμου χωρίου. **Σκιρωνίδες Πέτραι**, (κ. Κακὴ Σκάλα). Κρημνώδες καὶ δύσκολον πέρασμα ἀπὸ τὰ Γεράνεια ὄρη. Ἡ σιδηροδρομικὴ γέφυρα εἶνε ἐκτισμένη 35 μ. ὑψηλά. Κατὰ τὴν παράδοσιν ἐνταῦθα ὁ λιστής Σκίρων (φονευθεὶς ὑπὸ τοῦ Θησέως) ἐκρήμνιζε τοὺς διαβάτας εἰς τὴν θάλασσαν.

Τεῖχος, Ὄνομα Μεγαρικῆς χερσονήσου ἐκ τείχους ὅπερ ἀπετείχιζε ταύτην, κτίσμα τῶν χρόνων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως.

Τουρκοβούνια, Χαμηλοὶ βουνοὶ ὑψόμενοι ΒΑ τοῦ Λυκαβηττοῦ (Ἀγχεσμός ἀρχαίων) ὕψος μ. 338. **Τρίκκερι ἢ Κέρατα**, (Ἔψ. 370). Τὸ ὄνομα τοῦ ὄρους τούτου προέρχεται ἐκ τοῦ σχήματος τῶν τριῶν κορυφῶν του.

Υμηττός, Τὸ πλησιέστερον πρὸς τὰς Ἀθήνας ὄρος τῆς Ἀττικῆς (ὕψ. 1026) περιήρημον πάλα διὰ τὸ μέλι του. Συνίσταται ἀπὸ κρυσταλλικὸν σχιστόλιθον καὶ μάρμαρα.

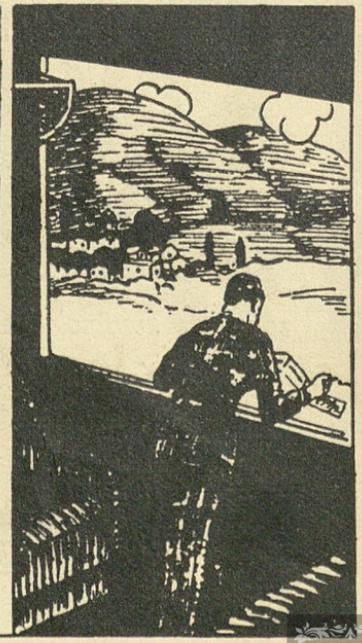
Ψυλῆς Φρούριον, Ὑψηλὸν φρούριον ἐπὶ τῆς Πάρνηθος (ὕψ. 687) κτίσμα τοῦ 3ου αἰῶνος, προστατεῦον τὴν Ἀττικὴν ἀπὸ εἰσβολῆν ἐκ τῆς Βοιωτίας. Τὸ παλαιότερον τὸ ὅποιον εἶχε καταλάβει ὁ Θρασύβουλος εἶνε 1½ χιλιόμε ΒΑ εἰς ἀόρατον θέσιν.

ὍΤΙ ΒΑΘΕΛΟΜΕ Εἰς τὰ Σιδηροδρομικὰ Ταξείδια τῆς Ἑλλάδος Δεξιά καὶ Ἀριστερὰ τῆς Γραμμῆς

ΓΡΑΜΜΗ
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ
ΦΥΛΑΧΩΝ Ι

ΑΘΗΝΑΙ -
ΚΟΡΙΝΘΟΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ὈΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

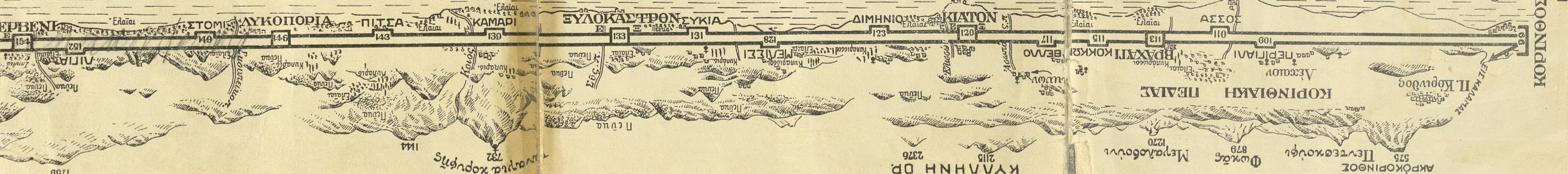
ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ ΟΡ

2457

Ο Β Ο Ι Ω Τ Ι Α
Ο Ρ Ε Λ Ι Κ Ω Ν 1527 Παλιοβούνα 1748

ΚΙΘΑΙΡΩΝ (φαίνεται ἐν τοῦ Διμνιού-Κιάτου)

Ο Σ Κ Ο Ρ Ι Ν Θ Ι Α Κ Ο Σ Κ Ο Λ Π Ο Σ

ΧΕΛΙΔΟΡΕΑ 1759

Δαμπίρι, ὄρειον χωρίον τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν μετὰ καλὸν ὄρυον. Ἀρχαῖος Ἐρινεός.
Δέχαιον, Χωρίον (κατ. 700) λαβὸν τὸ ὄνομα ἀπὸ τὸν πλησίον ἀρχαῖον λιμένα τῆς Κορίνθου.
Διγιά, Χωρίον τῆς Κορινθίας ἀποτελοῦν κοινότητα κατ. 470.
Δυκοποριά ἢ **Δυγό**, Χωρίον τῆς Κορινθίας ἀποτελοῦν κοινότητα κατ. 721.
Μεγαλοβούνι, ὄρος μεταξὺ τῶν ἐπαρχιῶν Κορινθίας καὶ Ἀργολίδος, ἢ Κηλῶσα τῶν ἀρχαίων (ὑψος 1270 μ.).
Μηγανίτας, Ποτάμιον τῆς Αἰγιαλείας (κ. Γαίδουροπνίχτης).
Μείλιχος, Ποτάμιον τῆς Ἀχαιῆς (κ. τῶν Σοχινῶν) 4 χιλ. πρὸς Β. τῶν Πατρῶν.
Μελίσσι, Χωρίον τῆς Κορινθίας ἀποτελοῦν κοινότητα κατ. 623.
Μοναστηράκι, Παράλιον χωρίον τῆς Δωριδος ἔχον θαλασσίαν συγκοινωνίαν μετὰ τὰς Πάτρας.
Μουρλά, Χωρίον μετονομασθὲν εἰς Ῥοδοδάφνην κατ. 780.
Μποζαῖτικα, Χωρίον τοῦ Δήμου Πατρῶν μετονομασθὲν εἰς Προάστειον κατ. 752.
Ναύπακτος, Παράλιος πόλις τῆς Αἰτωλίας, πρωτεύουσα Ἐπαρχίας κατ. 3101. Σώζονται τειχὴ Ἐνετικά. Συγκοινωνία ἀεροπορικὴ ἐκ Πατρῶν. Γνωστὴ εἰς τὴν ἱστορίαν διὰ τὴν παρ' αὐτῆ καταστροφὴν τοῦ Τουρκικοῦ στόλου ὑπὸ τοῦ ἠνωμένου χριστιανικοῦ ὑπὸ Ναύαρχον τὸν Δὸν Ζουάν τὸν Αὐστριακὸν (1571).
Συλόκαστρον, ὄρειά κομὸπολις μετὰ 2146 κατ. καὶ ξενοδογεῖον. Ἀναβαίνει αὐτοκίνητον μέχρι Ζούργας (20 χιλ.) παρὰ τὴν ἀρχαίαν Πελλήνην καὶ ἐκεῖθεν (τὸ θέρος) μέχρι Τρικκάλων (βλ. Κυλλήνη).
Παλαιὰ Κορίνθος, Μικρὸν χωρίον ὑπὸ τὸν Ἀκροκόρινθον ἐν τῇ θέσει τῆς Ἀρχαίας Κορίνθου, καταστραφείσης ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ τῷ 1858. Σώζονται σπουδαῖα λείψανα τῆς πλουσίας πόλιος Κορίνθου, ὑπάρχει δὲ καὶ Μουσεῖον. Συγκοινωνία ἐκ τῆς Νέας Κορίνθου δι' αὐτοκινήτων (χιλ. 6).
Παναγία Κορυφῆς, Ναῖσκος ἐπὶ ἀποτόμου καὶ κοινοειδοῦς βουνοῦ (ὑψος 732) ὁπόθεν μαγευτικὴ ἢ θεὰ τοῦ Κορινθιακοῦ. Ἀπὸ τὸν σταθμὸν Καμάρι ἀναβαίνει τις δι' ἡμίονον ἢ πεζῶ.
Παργασός, Ὑψηλὸν ὄρος τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος (ἐν τῇ Φωκίδι) περιφημον διὰ τοὺς ἐπ' αὐτοῦ Δελφούς. Ἐκ τῆς ὑψίστης κορυφῆς Λυκέρη (ὑψος 2457) ἀπολαύει τις μεγαλοπρεποῦς πανοράματος.
Πεντεκούφι, Βουνὸν ἀπότομον καὶ φρούριον φραγματικόν. Συνέχεται μετὰ τὸν Ἀκροκόρινθον.
Περιγιάλι, Χωρίον τῆς Κορινθίας, ἔδρα Κοινότητος κατ. 607.
Πισσά, Χωρίον τῆς Κορινθίας ἀποτελοῦν ἰδίαν κοινότητα κατ. 816.
Πλάτανος, Χωρίον τῆς Αἰγιαλείας ἀποτελοῦν κοινότητα κατ. 715.
Ρυάνι, ὄρος τῆς Ναυπακτίας (Αἰτωλίας) ὑψος 1745 μ.
Ριον, Ἀκρωτήριον τῆς Ἀχαιῆς, ἀπέναντι τοῦ Ἀντιρρίου τῆς Στερεᾶς. Ἐνταῦθα σχηματίζεται τὸ στόμιον τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου (πλάτος 3 χιλιομ). ὁ πορθμὸς τοῦ Ρίου. Παράκειται φρούριον κτισθὲν ἐν εἴτει 1499 ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου Βαγιαζήτ. Σήμερον χρησιμεύει ὡς φυλακὰ βαρυντικῶν καταδικῶν.

Ῥοδιά, Χωρίον τῆς κοινότητος Τρουπιῶν τῆς Ἐπαρχίας Αἰγιαλείας μετὰ 271 κατ.
Ῥούσιον, ὄρος τῆς Αἰγιαλείας ὑψος 1468 μ.
Σέλεμος, Μικρὸς ποταμὸς τῆς Ἀχαιῆς πηγάζων ἐκ τοῦ Παναχαϊκοῦ καὶ ἐκβάλλων πλησίον τοῦ Ρίου.
Σελινοῦς, Ποταμὸς τῆς Ἀχαιῆς πηγάζων ἐκ τοῦ ὄρους Ἐρμιάνθου καὶ ἐκβάλλων εἰς τὸν Κορινθιακὸν παρὰ τὸ Τέμενι (μῆκος 46 χιλ.).
Συκιά, Χωρίον τῆς Κορίνθου ἀποτελοῦν κοινότητα κατ. 285.
Σικυὸν, (κοινῶς Βασιλικὸ) Χωρίον τῆς Κορινθίας ἀποτελοῦν κοινότητα κατ. 1095. Κεῖται παρὰ τὰ εἰρηία τῆς ἀρχαίας ὁμωνύμου πόλεως.
Σκουπέικο, Ποτάμιον τῆς Κορινθίας ὀνομαζόμενον οὕτω ἀπὸ τὸ χωρίον Σκουπα παρὰ τὸ ὁποῖον διέρχεται. Πηγάζει ἀπὸ τὴν Χελιδόρειαν (βλ. λ.).
Στόμιον Χωρίον τῆς Κορινθίας ἀποτελοῦν κοινότητα κατ. 300.
Σῦς, Ποταμὸς τῆς Κορινθίας πηγάζων ἐκ τῆς Κυλλήνης. Ὑψηλὰ ὄρει δια ἑλατοφύτου ὄρειας κοιλᾶδος (κ. Φλαμπουρίτσα), διέρχεται διὰ Τρικκάλων καὶ ἐκβάλλει εἰς τὸ Συλόκαστρον.
Τέμενι, Χωρίον τῆς Αἰγιαλείας ἀποτελοῦν κοινότητα κατ. 1041.
Τραγανό, Χωρίον τῆς Ἐπαρχίας Πατρῶν ἀποτελοῦν κοινότητα κατ. 496.
Τράπεζα ἢ **Νέα Βούρα**, Χωρίον τῆς Αἰγιαλείας ἀποτελοῦν κοινότητα κατ. 268.
Τριζόνια, Νησιδὲς παρὰ τὴν ἀκτὴν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος (ἐπαρχία Δωριδος).
Τρίκορπον, ὄρος τῆς Ἐπαρχίας Δωριδος κατὰ μῆκος τῆς ἀκτῆς τοῦ Κορινθιακοῦ. Μεγαλύτερον ὑψος 1552 μ.
Τρουπιά, Χωρίον τῆς Ἐπαρχίας Αἰγιαλείας ἔχον 454 κατ.
Φοῖνις, Ποταμὸς τῆς Ἀχαιῆς πηγάζων ἐκ τοῦ Παναχαϊκοῦ καὶ Ἀγριοκάμπου καὶ ἐκβάλλων παρὰ τὸ χωρίον Καμάρες.
Φωκάς, ὄρος τῆς Κορινθίας, ὁ Ἀπέσσας τῶν ἀρχαίων ὑψος 879 μ. ἔχει σχῆμα κωλοῦρου κώνου.
Χελιδόρεια, ὄρος τῆς Ἐπαρχίας Κορινθίας (κ. Μαύρη ὄρα) πρόβουνος τῆς Κυλλήνης (1759 μ.).
Χιονίστρα, ὄρος τῆς Ἀχαιῆς, ἀνατ. προέκτασις τοῦ Παναχαϊκοῦ (ὑψος 1613 μ.).
Ψαθόπυργος, Χωρίον τῆς Ἐπαρχίας Πατρῶν ἀποτελοῦν κοινότητα κατ. 427. Ἐκ τοῦ λιμένος αὐτοῦ συγκοινωνία μετὰ τὴν Ναύπακτον καὶ τὸ Μοναστηράκι (Στερ. Ἑλλάδος).
Ψαρομύτα, Ἀκρωτήριον τῆς Δωριδος εἰς τὸν Κορινθιακόν.

Τόποις Σ. Ν. Ταρουνσπούλου

Τιμᾶται Δραχ. 5.—

ΟΤΙ ΒΛΕΠΟΜΕ
ΕΙΣ ΤΑ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑ ΤΑΞΕΙΔΙΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΔΕΞΙΑ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ

Γ

ΓΡΑΜΜΗ

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

ΘΥΛΑΘΗΝ ΙΙ

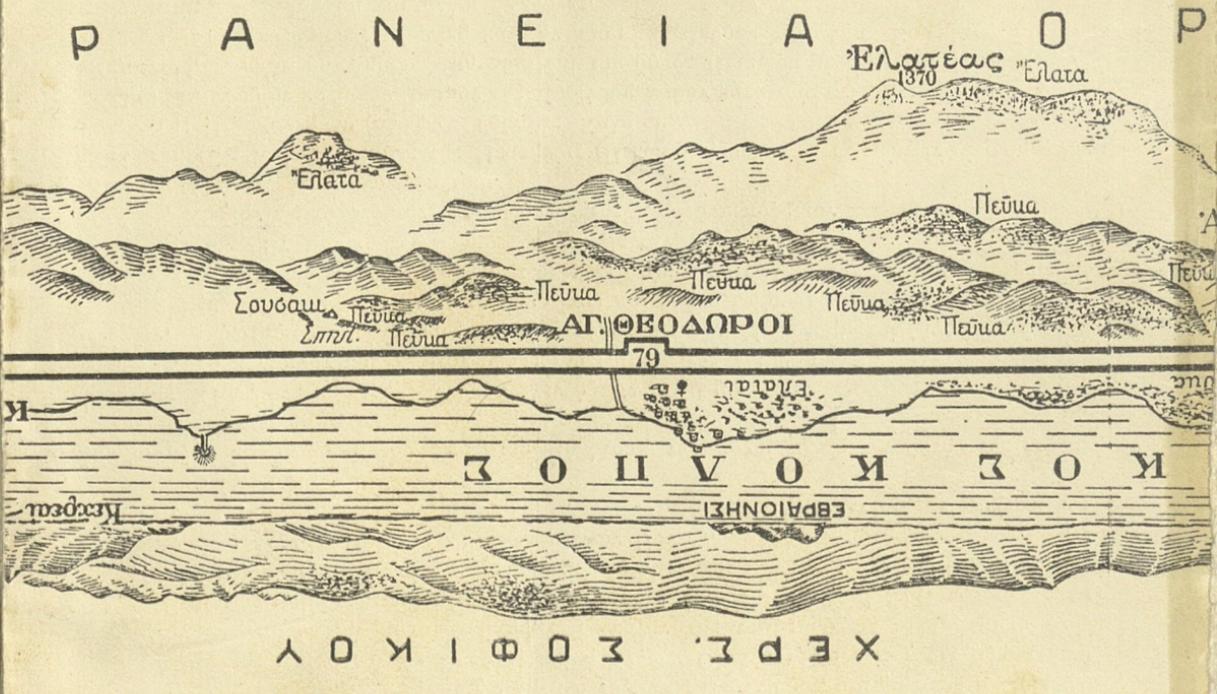
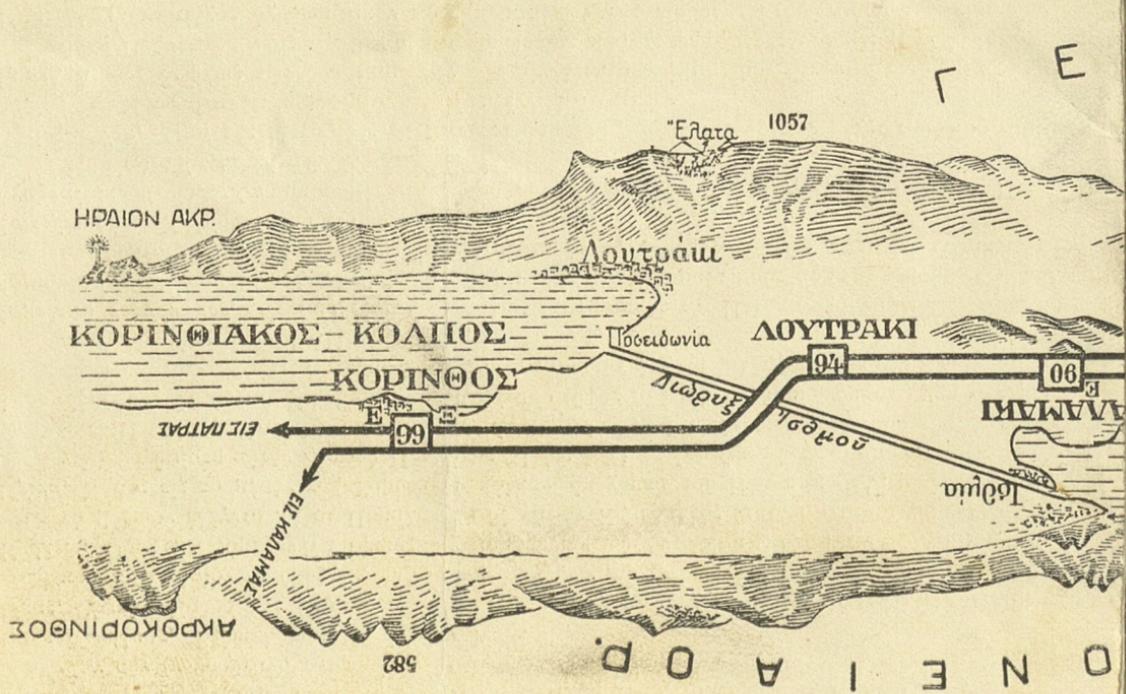
ΚΟΡΙΝΘΟΣ -

ΠΑΤΡΑΙ

Λ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΥ

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΟΝΟΜΑΣΙΩΝ

Ἅγιοι Θεόδωροι, Χωρίον τῆς Κορινθίας ἀποτελοῦν κοινότητα. Κάτ. 927. Ἐνταῦθα εἶνε ἡ θέσις τῆς ἀρχαίας Κρομμυῶνος, ἔνθα, κατὰ τὸν ἀπτικὸν μῦθον, ὁ Θησεὺς ἐφόνευσε τὴν Κρομμυοῖαν σὺν (γουροῦναν), τρεφομένην ἐξ ἀνθρωπίνης σαρκός.

Ἅγιος Νικόλαος, Ἐξωκλήσιον εἰς ὠραίαν θέσιν.

Ἄερας, Ὑψηλὴ δίοδος τῶν Γερανείων ὄρέων (ὑψομ. 700) μὲ λείψανα ὄχρωμάτων δι' ἧς ἐπὶ Τουρκοκρατίας διήρχετο ὁδὸς ἐκ Θηβῶν καὶ Μεγάρων πρὸς τὴν Κόρινθον.

Αἰγάλεω, Ὄρος ἐκτεινόμενον ΝΔ μήκους 17 χιλιομ. μεγίστου ὕψους 468 μ. Διακρίνεται εἰς δύο τμήματα, τὸ βόρειον ἐλέγετο πάλαι Ποικίλον, τὸ δὲ νότιον Κορυδαλλὸς (κ. βουνὸ τοῦ Σκαρμαγκαῖ).

Αἶγινα, Νῆσος εἰς τὸ μέσον τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου, ἀπέχουσα τοῦ Πειραιῶς 12 1/2 μίλλια (κάτ. 9 χιλ.). Ἡ ὑψίστη αὐτῆς κορυφὴ Προφήτης Ἥλιος ἢ Ὄρος ἔχει ὕψος 532 μ. ἡ πρωτ. πόλις 6000 κατ. Ἡ νῆσος πάλαι εἶχε σπουδαιότητα ὡς δευτέρου καὶ τὰ λείψανα τοῦ ναοῦ τῆς Ἀφαιάς.

Ἀκροκόρινθος, Ἡ ἀρχαία ἀκρόπολις τῆς Κορίνθου (ὑψος 575 μ.) Τὰ διακρινόμενα τείχη εἶνε μεσαιωνικὰ περιφερείας 2 χιλιομ. καὶ εἰς ὀλίγα σημεῖα ἀρχαῖα Ἑλληνικά. Ἐπάνω εὐρίσκεται ἡ πηγὴ Πειρήνη ὡς καὶ ἄλλαι ἀρχαιότητες.

Ἀργολικὴ χερσόνησος, Οὕτω καλεῖται ἡ ἀνατολικωτάτη χερσόνη. τῆς Πελοποννήσου (βλ. Σαρωνικός).

Ἄρμα, Ἀρχαία ὀνομασία κορυφῆς τῆς Πάρνηθος (ὑψ. 867 μ.) ὁμοία πρὸς ἄρμα: ἐχρησίμεινε πάλαι διὰ οἰωνοσκοπικὰς παρατηρήσεις τῶν Πυθαϊστῶν ἐξ Ἀθηνῶν. Κοινῶς λέγεται Καλλιακούδα.

Ἄσπρόπυργος, Χωρίον ἐν τῷ Θριασίῳ πεδίῳ (ἄλλοτε Καλύβια τῆς Χασσᾶς) κάτ. 3391.

Ἄχαρναί (κ. Μενίδι), Χωρίον τοῦ λεκανοπεδίου τῶν Ἀθηνῶν δι' οὗ διέρχονται τὰ πρὸς τὴν Πάρνηθα αὐτοκίνητα κάτ. 6000.

Γεράνεια ὄρη, Ὄρη τῆς Μεγαρίδος ἐκτεινόμενα ἀπὸ τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου μέχρι τοῦ Κορινθιακοῦ. Ἡ ὑψηλότερα κορυφὴ, ὁ Ἐλατέας, ἔχει 1370 μ. ὕψος.

Δαφνί, Δίοδος ἐν μέσῳ τῶν δύο τμημάτων τοῦ Αἰγάλεω, περίφημος διὰ τὴν μονὴν τοῦ Δαφνίου, ὅπου Βυζαντινὸς ναὸς τοῦ 9ου αἰῶνος μὲ ὠραίας εἰκόνας ψηφιδωτάς. (10 χιλιομ. ἐξ Ἀθηνῶν).

Δέμα, Ἀρχαῖον τείχος ὄχυρωματικὸν πρὸς προστασίαν τῆς εἰσβολῆς ἐχθρῶν ἀπὸ τοῦ Θριασίου πεδίου εἰς τὸ Ἀθηναϊκόν.

Διώρυξ Κορίνθου, Ἡ ἐνώνουσα τὸν Σαρωνικὸν μὲ τὸν Κορινθιακὸν τομὴ τοῦ Ἰσθμοῦ ἔχουσα μῆκος 6300 μ. τῶν ὁποίων τὰ 540 καταλαμβάνουν οἱ προλιμένες Ἰσθμιαὶ καὶ Ποσειδωνία.

Τὸ βάθος τῆς διώρυγος εἶνε 8 μ. τὸ πλάτος ἐν μὲν τῷ πυθμένι 22 μ. ἐν δὲ τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς θαλάσσης 24,60 μ. Ἡ Σιδηροδρομικὴ γέφυρα εὐρίσκεται εἰς ἀνοιγμα 80 μ. καὶ εἰς 44 μ. ἀλλὰ τὸ πρὸς τὴν Ἰσθμίαν μεγαλείτερον ὕψος τῆς τομῆς εἶνε 80 μ. Τὴν ἰδέαν τῆς διορύξεως εἶχε λάβει πρῶτος εἰς τὴν ἀρχαιότητα ὁ τύραννος Περιάνδρος, ὁ Δημήτριος ὁ Πολιορκητής, ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ, ὁ Καλλιγούλας καὶ ὁ Νέρων. Οἱ δύο τελευταῖοι εἶχον ἀρχίσει καὶ τὰς ἐργασίας, αἱ ὁποῖαι ὅμως διεκόπησαν. Τὸ ἔργον τῆς τομῆς ἤρχισε τὸ 1882 ὑπὸ Γαλλικῆς Ἐταιρείας καὶ ἐπερατώθη ὑπὸ Ἑλληνικῆς τῷ 1893. Ἡ διώρυξ ἀποτελεῖ τὴν συντομωτέραν ὁδὸν διὰ τὰ πλοῖα τὰ πλέοντα ἐκ τῆς Ἀδριατικῆς Θαλάσσης καὶ τῆς Βορείου Μεσογείου πρὸς τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος καὶ τὸν Εὐξείνιον Πόντον.

Δρυὸς Κεφαλαί, Αὐχὴν ἐπὶ τοῦ Κιθαιρώνος, δι' οὗ ἡ ὁδὸς ἐκ τῆς Ἀττικῆς εἰσέρχεται εἰς τὴν Βοιωτίαν (ὑψος 649).

Ἐβραιοῖνῃσι, Μικρὰ νῆσος τοῦ Σαρωνικοῦ (ἢ Ἀσπίς τῶν ἀρχαίων) εἰς τὴν ἀκτὴν τῆς χερσονήσου τοῦ Σοφικοῦ (βλ. λ.)

Ἐλατέας, Ἡ ὑψίστη κορυφὴ τῶν Γερανείων ὄρέων (1370 μ.).

Ἐλατιᾶς, Τὸ κεντρικὸν καὶ ὑψιστον μέρος τοῦ Κιθαιρώνος (1409 μ.).

Ἡραῖον, Ἀκρωτήριον τῆς Χερσονήσου Περαχώρας, κοινῶς Μελαγκάβι καὶ Ἀργυλιός, ἔχον φάρον καὶ μικρὸν ναὸν τοῦ Ἁγ. Νικολάου, ὅπου πάλαι ἦτο ἱερὸν τῆς Ἀκραίας Ἥρας.

Θριασίον πεδίον, Οὕτω λέγεται ὅλη ἡ πεδιάς ἀπὸ τὸν Αἰγάλεω καὶ τὴν Πάρνηθα ἕως τὸν κόλπον τῆς Σαλαμῖνος. Ἀνῆκε δλόκληρος πάλαι εἰς τὴν Ἀττικὴν.

Ἰσθμία, Χωρίον εἰς τὸ στόμιον τῆς διώρυγος τῆς Κορίνθου πρὸς τὸν Σαρωνικὸν κάτ. 733.

Κακὴ σάλα, Βλ. Σκιρωνίδες πέτραι.

Καλάμα, (Εἰς Καλάμας) πόλις τῆς Μεσσηνίας (Πελοποννήσου) ὅπου τελειώνουν αἱ σιδηρ. γραμμαὶ τῆς Πελοποννήσου (βλ. φύλ. Τρίπολις - Καλάμα).

Καλαμάκι, Χωρίον κατὰ τὸν Ἰσθμὸν τῆς Κορίνθου παθὸν κατὰ τοὺς σεισμοὺς τοῦ 1928 (κάτ. 149).

Καματερό, Χωρίον τοῦ Δήμου Ἀθηναίων ἐπὶ τοῦ ὄρους Ποικίλου μὲ 388 κατ. Παρὰ τοῦτο ἔγινε τῇ 27 Ἰανουαρίου 1827 μάχη καθ' ἣν παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Δημ. Βούρβαχη ἔπεσαν περὶ τοὺς 200 Ἀθηναῖοι καὶ ἄλλοι Ἕλληνες.

Κανδῆλι, Φάραγξ ἀνοιγομένη μεταξὺ τῶν ὄρέων Πατέρα καὶ Τρικκερίου καὶ δι' ἧς διέρχεται ὁ χεῖμαρρος Ἰαπίς (κ. Ἀμμοσούρα). Διὰ τῆς φάραγγος ταύτης διήρχετο ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἡ δημοσία ὁδὸς μεταξὺ Θηβῶν καὶ Μεγάρων.